

Lőrinczy Aranka, színésznő, sz. 1883. aug. 3-án, Gyomán (Békés m.). Színpadra lépett 1900-ban, Romvári Váradi Lajos színigazgatónál. 1927-ben nyugdíjba vonult.

Lőrinczy Erzsi, színésznő, sz. 1879. okt. 29-én, Besztercebányán. Színpadra lépett 1897. dec. havában, B. Baranyai Mihály színigazgatónál.

Lőrinczy Vilma, szopránénekesnő, sz. 1900-ban, Budapesten. Énekelni V. Krammer Teréztől tanult. Színpadra lépett 1922-ben; a Városi Színházban operettekben énekelt. Lehár »Frasquita«-jában; későbbi első szerepei: Viktória hercegnő (Bob herceg), Bánky Irén (Mesék az írógépről), Dacsev Anna (Bíborruhas hölgy). 1928. őszén a M. Kir. Operaház szerződtette; itteni szerepei: Ceprine grófnő (Rigoletto), Kate (Pillangó k. a.), Adél (A denevér), Mátyás (Hunyadi László), stb.

Lövés. A színpadon mindenkor fojtással lőnek. A lövéssel azonban gyakran baj van, mert bármily kitűnő is legyen a pisztoly, sokszor csütörtököt mond. E végből leghelyesebb, ha riasztólövést alkalmaznak, esetleg az adott pillanatban 2—3 pisztolyt sütnék el. Kis társulatoknál a »léc (spráje) lövést« használják, mert ez a legolcsóbb és legbiztosabb. Ezt úgy szokták használni, hogy a lécc egyik végét a színpadra ejtik, ami inkább hangos zajnak, tompa ütésnek felel meg, de kis társulatnál ráfogják, hogy az — lövés volt. Külső lövést is szoktak leadni, — ez akkor történik, ha a színen szereplő színész nem bizik az önuralmában és hogy valamiképp esetlenül ne történjék a lövés, az adott pillanatban a kulisszák mögül sütik el a pisztolyt.

Lőwe Anna, bécsi udvari színésznő, nálunk 1839. aug. 7-én mutatkozott be a Nemzeti Színházban, a »Benjamin Lengyelországból« c. színmű Bianka szerepében, amidőn ezt a kritikát kapta: »Leírhatatlan azon enthusiasmus, mellyel L. kisasszony első fellépőkor fogadtatott, hoszas tapsolás, zajos éljenzés üdvözlé őt.« (Szerepét ugyanis magyar nyelven 8—10 nap alatt tanulta be, ezért részesítették

oly nagy ovációban. — »Honművész«, 1839. 64. szám, 512. oldal.)

Lőwe Ludwig, német színész, sz. 1794. jan. 29-én, Rinteln-ben (Kurhesen), megh. 1871. márc. 7-én, Bécsben. Atyja vándorszínész volt. Mint 15 éves gyermek fellépett a bécsi Burgtheaterben, melynek 1826-ban tagja lett. 1835. júl. 2-án fellépett a pesti német színházban, a »Garrikk Bristolban« c. vígjáték Garrikk szerepében. 1842-ben Győrött négyszer lépett fel. 1843. aug. 1-én fellépett a Nemzeti Színházban, a »Lovagszó« c. vígjátékban, Don Filiberto néma szerepében, miről az »Athenaeum« ezekben számol be: »Lőwe Lajos a német színészek egyik első ragyogású díszé, ki már több jeleit adta színészetünk iránti vonzalmának, mai szerepével nyilvánosan akarja bebizonyítani irántai rokonszenvét s ez azon szempont, mellyből kell tekinteni néma szerepbeni föllépését, mit a magyar színházi közönség meg is értett és a derék színész szíves vonzalmát méltányolta többszöri zajos taps és kihívással tisztelve őt.« (1843. II. kötet, 135—136. oldal.) (Ő volt az első német színész, ki nálunk a Nemzeti Színházban vendégszerepelt.)

Lubinszky Ödön, (királydaróczi), színész, sz. 1860-ban, Hódmezővásárhelyen. Színipályára lépett 1880-ban, Bogó Alajosnál. 1883—84-ben Kolozsvárt működik. Tagja volt a Városligeti Színkörnek, majd a 90-es években a Népszínháznak. Innen a Nemzeti Színház hívta meg. — Neje: Boér Hermin, színésznő. (L. o.) Fia: L. Tibor, színész, sz. 1887. nov. 13-án, Budapesten. Színipályára lépett 1910-ben. 1913. ápr. havában — mint a Nemzeti Színház tagja — elnyerte a Farkas—Ratkó-díjat. — Neje: Rajz Margit, színésznő, sz. 1889. nov. 3-án, Belényesen (Bihar m.). 1907-ben lett színésznő. Házasságuk 1908. szept. havában volt.

Lubrinicz Julia, (Tószeghy Károlyné), színésznő, sz. 1856-ban, Kiscellben. Színpadra lépett 1875-ben, Soós Mihálynál. 1880-ban Aradon, 1885—86-ban Győrött, azután 1898-ig Miskolcon, 1901—02-ben a Magyar Színháznál működött. 1902. március 1-én jubilált Kassán, ekkor